

Због чега су Сједињене Државе још увек на погрешној страни у Србији?

Пише: Џулија Горин
среда, 17 март 2010 19:19

(Huffington Post, 11.3.2010)

Нешто се догодило након рата Била Клинтона на Косову 1999. Заправо, никаквог „након“ и није било, јер се тај рат никад није ни завршио. Његов [наставак](#) су обележили антисрпски акти попут подметнутих пожара, [киднаповања](#)

, [бомбашких](#)

напада на цивилне

[аутобусе](#)

под пратњом НАТО патрола,

[спаљивања живих беба](#)

, и

[неометаних покоља](#)

и/или

[мучења](#)

српских стараца од преко осамдесет година,

[девојчица](#)

школског узраста,

[сељака](#)

, [тинејџера](#)

и Албанаца који су Србима продавали животне потрепштине – а повремено и понеког мировњака који би се, у ретким случајевима, потрудио да ишта од наведеног спречи. Све ово су политичари и медији – неуобичајено сагласни по питању Балкана – отписивали као „убиства из освете“. Али свако ко је имало упућен у

[начин извештавања](#)

о Косову из претходне деценије, препознавао је ове догађаје као

[наставак](#)

стварног етничког чишћења које је и довело до обрачуна између Ослободилачке војске Косова и Београда.

Истина, крајем 1999. [неколико релевантних листова](#) се удостојило да [извести](#) о [открићима](#)

да су се масовне гробнице попут оне у озлоглашеном руднику цинка у Трепчи показале празним, а исто се догодило и са стадионом за који нам је претходно било речено да је служио као концентрациони логор. Ко год је прочитао тај једнократни епилог у медијима, могао је да сазна и то да је „чишћење“ осамсто хиљада Албанаца имало

[далеко](#)

више везе са бомбама НАТО и

Због чега су Сједињене Државе још увек на погрешној страни у Србији?

Пише: Џулија Горин
среда, 17 март 2010 19:19

[наређењима](#)

[ОВК](#)

, него са сулудом оптужбом да је Србија покушала да испразни ову покрајину од 90 процената њеног становништва,

[МИТОМ](#)

под називом „

[Операција](#)

[Потковица](#)

“

Али ова послератна вест није била занимљива. Ниједно медијско издање, ниједна организација за људска права нити конгресна поткомисија, нису покренули истрагу по овом питању, и штампа је прешла на друге вести, а са њом и пажња публике. Па тако Американци и не знају да су - истих оних месеци током којих је наша војска служила као ваздушна подршка Ослободилачкој војсци Косова – албански побуњеници покушавали да освоје и подручје Прешевске долине на југу Србије, на којој се данас опет проширују терористичке активности. Затим, да су почетком 2001, наводно разоружана ОВК и све њене пратеће скраћенице, покренуле грађански рат у Македонији, земљи која је примила 400.000 избеглица током косовског рата.

Истовремено, албански борци су започели и са отвореним сукобљавањем са војницима НАТО. У фебруару 2000, представници Уједињених нација и НАТО на Косову у заједничкој изјави су изнели и то да „двојица младих француских војника, који су овамо дошли у склопу мировних снага, леже у болничким креветима рањени из ватреног оружја, од стране истих оних људи које су дошли да заштите,“ о чему је [известно](#) Гери Демпси са Института Кејто (

Gary

Dempsey

С

АТ

*И*stitute). Додавши притом: „Како ми је један искрени обавештајац из Мисије УН на Косову (УНМИК) објаснио у новембру, ОВК није ни разоружана ни расформирана како тврди Бела кућа, него одржава подземну мрежу која располаже са 'више него довољно оружја да започне нови рат.' Однос између НАТО мировњака и ове подземне ОВК, додао је, може се дефинисати на следећи начин: 'Ми смо њихово оруђе, и када им више не будемо корисни,

[окренуће се](#)

против нас.“

Због чега су Сједињене Државе још увек на погрешној страни у Србији?

Пише: Џулија Горин
среда, 17 март 2010 19:19

У чланку објављеном 2004. у кливлендском дневнику *PlainDealer*, Тања Гаврилова, цивилно лице запослено у Армији САД, пренела је део свог двадесетседмомесечног искуства на Косову: „У пограничној патроли, током осматрања устанка албанских побуњеника, јединица Армије САД при којој сам била запослена, нашла се под директном минобацачком ватром у селу по имену Кривеник. Новинар

Асошијетед Преса

, Керим Досон, тешко је повређен ... Преминуо је недуго потом ... Једном приликом сам питала једног од генерала из команде НАТО због чега албански екстремисти нису раскринкани као крвожедни ратоборни терористи. Погледао ме је, заћутао, и одговорио: „Како да се окренеш против исте оне групе код које си дошао, уз претпоставку, да јој је потребна помоћ? Очигледно, нисмо знали с ким имамо посла. Бомбардовали смо погрешну страну.“

Марта 2000, пре него што је Америка одлучила да заигра на карту велике Албаније уместо да се замери одлично наоружаним Албанцима, *Washington Post* је известио: „Високи званичник Пентагона јуче је упозорио да ће америчка војска на Косову овог пролећа можда бити принуђена да се сукоби са својим некадашњим савезником, герилом етничких Албанаца која се поново наоружава и прети извођењем прекограничних напада на Србију. 'То ће морати да престане и да се оконча, а уколико се не догоди тако, на крају ће довести до конфронтације између Албанаца и КФОР-а.“ Неколико месеци касније, док је ОВК, према извештају листа

Toronto Sun

, „припремала терен за потпуну независност“тадашњи командант КФОР-а, генерал Клаус Рајнхарт је изјавио: „Када је НАТО ушао на Косово, имао је дужност да се супротстави, једино, Војсци Југославије уколико се врати непозвана. А сада откривамо да морамо да се боримо против Албанаца.“

Али то се није догодило. Уместо тога, Америка је прихватила албанску перспективу као сопствену. [У интервјуу](#) датом 2007. бугарској агенцији „Фокус“, Фатон Клинаку, секретар Организације ветерана ОВК у Приштини, отклонио је недоумице: „Уколико међународна заједница не призна албанском народу право на самоодређење, наставићемо борбу по природи ствари ... Свака друга одлука (осим независности) довела би до насиља за које би били одговорни и политичари и међународна заједница“.

Ова порука је одаслата још раније, о чему је *CNSNews.com* [известио](#) у новембру 2005.

„Претња (организоване војне операције 'Армије независног Косова') стиже након таласа насиља против међународних снага на Косову и може довести до савеза између

Због чега су Сједињене Државе још увек на погрешној страни у Србији?

Пише: Џулија Горин
среда, 17 март 2010 19:19

наоружаних побуњеничких група и џихадистичких снага ... Побуњеници су дигли у ваздух већи број возила у власништву УНМИК-а и Косовске полицијске службе, што је УНМИК довело у ситуацију да упозори своје запослене да треба да пред сваку возњу проверавају јесу ли им возила минирана. ... Графити широм Косова поручивали су 'УНМИК, одлази!' ... Косовске снаге НАТО имају план под називом 'Операција Сигурно Уточиште', припремљен за случај нужде у којој би ваљало евакуисати припаднике међународних снага ... УНМИК и КФОР су у почетку негирали наводе о постојању 'Армије независног Косова', које је касније ипак потврдио комесар полиције УНМИК-а Каи Витруп ... Бивши шеф за безбедност Мисије ОЕБС, Том Гамбил верује да би албанско незадовољство око независности могло довести до склапања савеза између наоружаних побуњеника и Ал Каиде. Обе групе желе престанак међународног присуства на Косову, док је Ал Каида и у прошлости покушавала да дестабилизује регију Балкана. ... Ове претње се олако узимају, рекао је Гамбил, због тога што „међународним снагама не одговара присуство озбиљне кризе ове врсте, док у исто време шаљу извештаје о видном напретку оствареном на Косову.“

Крис Делисо, у књизи [The Coming Balkan Caliphate](#) из 2007, детаљно обухвата комплексности ситуације на Косову, приче коју нико не жели да исприча:

„Прећутно је прихваћено да ОВК и њени сарадници у злочину [неће бити узнемиравани](#) . „Постигнут је договор по којем ми не дирамо њих ако они не буду дирани нас,“ сажима ситуацију некадашњи шведски званичник ОЕБС-а на Косову. „Тај споразум је имао својих користи, понајвише то да су нас пустили да преживимо.“ Надређени УНМИК званичници наредили су уништавање извештаја који су сведочили о интензитету напада на припаднике мањина већем од броја званично пријављених случајева. Штавише, фељтон из 2007. у шведском дневном листу

Dagens

Nyheter

помиње и „орман у штабу полиције УН, од пода до плафона испуњен криминалистичким извештајима које никад нико није прочитао“. Такође, међународне организације су премештале или отпуштале оне службенике који су проговорили јавно, или противречили званичном ставу. У замену за послушну сарадњу, пак, међународни службеници су добијали другачије повољности, пружено им је „уживање у мировном плену – од проститутки из мафијашких пошиљки, па све до мултимилionских проневера у доларима проистеклих из приватизације и буџетских 'несравњености'.“

Али, током 2007, неколицина недовољно послушних УН посматрача „упустила се у подухват без преседана и саставила независну анализу“, према [писању](#) канадског војног извештача Скота Тејлора из 2008, „... да би показала 'јаз између (сопственог) непосредног искуства...и идиличне слике укупне ситуације према званичним извештајима

Због чега су Сједињене Државе још увек на погрешној страни у Србији?

Пише: Џулија Горин
среда, 17 март 2010 19:19

највиших званичника УН...' Догодило се више од хиљаду отмица Срба и осталих припадника мањина од 1999... па ипак још ниједна једина особа није осуђена за та недела... Злочиначко вођство ОВК, које је требало да буде расформирано, уместо тога је заузело утицајне позиције у сваком сегменту косовског друштва... ОВК се напосто 'трансформисала у скуп злочиначких структура, које се баве организованим криминалом, активностима попут дроге, оружја и проституције.' Гамбил наводи и то да су се четрдесет двојица мафијашких вођа вратила на Косово након наше војне интервенције. Према изјави једног официра, ти герилци су 'стварна власт на Косову, а многи међу њиховим лидерима сада су постали политичари на свим нивоима – укључујући и премијера (Хашим Тачи) ... Живот етничких мањина на Косову састоји се из ограничене слободе кретања и страха без престанка ... Међународна заједница је дозволила да се застава Републике Албаније завијори на већини зграда јавних институција још од 1999... Спортски стадион у Приштини је украшен 'огромним портретом наоружаног, брадатог вође ОВК одевеног у маскирну униформу... Изостанак скидања провокативног постера сведочи о томе да се међународна заједница заправо 'повија пред диктатима екстремиста и ратних господара.' ... 'Изворна улога (трупа НАТО-а) састојала се у спровођењу Резолуције 1244 – којом је јасно признат српски суверенитет над Косовом', објаснио је Едвард Тауи (*Edward Tawii*), канадски саветник при полицијским снагама УН... 'А сада говоре како ће КФОР бити надлежан да осигура безбедно окружење за подршку декларацији независности'."

Нисмо хтели да Албанци почну да убијају нас, те смо их пустили да и даље убијају Србе. Уместо да видимо шта би се догодило уколико кажемо „не“ албанским захтевима и намерама, и тиме ризикујемо да Американци открију право лице својих нових најбољих пријатеља – што би, јасно, подразумевало и [претњу](#) тероризмом на нашем [тлу](#) – направили смо себи [већи](#), и [глобалнији проблем](#).

Осим што је цихаду послужило као велика капија за Европу, стање на Косову навело је и једног од службеника УНМИК-а на [изјаву](#) за *CNSNews.com* 2005.

„Након што је откривено да је експлозив који су терористи из Ал Каиде користили приликом бомбашких напада на Мадрид марта 2004. дошао са Балкана, изјавио је: 'Седим овде (на Косову) и посматрам специјалне јединице као патролирају и не раде ништа. Колико ће још људи умрети, док се терористи одмарају и крепе овде, на овим не толико умереним муслиманским подручјима балканске позорнице?... Косово је

Због чега су Сједињене Државе још увек на погрешној страни у Србији?

Пише: Џулија Горин
среда, 17 март 2010 19:19

преплављено екстремистима и НАТО би могао и да се повуче пре него што му ово не експлодира у лице. Рат против терора! Ово више изгледа као подршка терору!"

Када се Косово поново појавило у вестима 2008, неки су почели да схватају. У марту 2008, професор правних наука на Универзитету Нортвестерн, Јуџин Конторович (*Eugene Kontorovich*

) написао је у листу

New

York

Sun

:

„Рекло би се да непрестане претње насиљем чине важан састојак косовског успеха у борби за самоопредељење. Косовски премијер, бивши вођа покрета наоружаних побуњеника, често је упозоравао на 'опасности' и 'несагледиве последице' уколико се покрајини не дозволи отцепљење. Са 16.000 НАТО војника у том подручју, Европа нимало није желела устанак који би се могао преворити у магнет за џихад. Као резултат, НАТО и Америка су постали учесници у растурању једне суверене земље коју су покорили силом. ... Са становишта међународног права, читав тај процес је сачињен од низа понижења ... (и) право на самоопредељење је почело да зависи од исхода безобзирности групе која га тражи, као и од њене физичке близине Европи; мировњаци су таоци; а принцип суверенитета је надгласан терористичком претњом.”

Реч “таоци“ прецизно описује положај Запада на Косову. Ако се ико пита због чега се администрација Џорџа В. Буша придружила клинтонистима у уверењу да је „независност [једина одржива могућност](#)“, да „компромиса не може бити“, да „Косово мора бити независно“, „Косово [ће бити независно](#)“, и да је сваки другачији исход „[немогућ](#)“ како је [по нављала](#)

Кондолиза Рајс, разлог се налази у чињеници да су се у бандитском рају на Косову, Сједињене Државе нашле у наизменичној позицији таоца и отмичара. Албанци нам дају ултиматуме, а ми ултиматуме дајемо Србима. Наша влада следи албански став, а наша штампа следи став владе. Роберт М. Хејден (

Robert

M

.

Hayden

) осврнуо се на ову праксу у марту 2008. у тексту за

United

Press

International

„Срби су се супротставили томе да им буде наметнута албанска држава, махом на миран начин, осим што су уништили контролни пункт на граници коју не признају упркос инсистирању Сједињених Држава да то морају да учине. Протести су постали насилни када је УН-полиција уз подршку НАТО на силу прекинула мирно заузеће једне административне зграде у понедељак ... Проблем нису 'српски националисти' и њихово одупирање 'Западу', како је то срочио један од оних америчких новинара који Први амандман поштују тако што папагајски понављају став *Стејт Департамента*, већ покушај Бушове администрације да силом наметне војно решење једном политичком проблему, нарушивши повељу Уједињених нација и основне принципе међународног права... Политичко решење са Србијом је било могуће постићи, али га нису хтеле ни Клинтонина нити Бушова администрација.”

Све јаснијом постаје и слика „пропалих“ преговора између Београда и Приштине, на којима је српска делегација износила разне спискове широких компромиса, док је албанска делегација само чекала да се разговор заврши, [свесна](#) тога да јој суперсила пружа подршку у одбијању ичега осим независности.

[Саботажом](#)

„преговора“

[пред](#)

сваки нови круг – шта год то значило – званичници Сједињених Држава

[најављивали су](#)

да је независност неминовни резултат.

Није се важним испоставило чак ни то што је косовски преседан већ показао, на примеру Грузије, размере штете коју ће нанети поретку ствари у свету. Истог месеца током којег се одвијао надреални, анахрони, посредни рат између САД и Русије, августа 2008, Џон Мекејн је [и даље оправдавао](#) косовски рат на Годишњој националној конвенцији Америчке Легије (*American Legion*), поновивши све одавно раскринкане митове, а свега пар недеља раније – глуп на бројна упозорења Русије да сами себе увлачимо у грузијски сценарио – председник Буш је понајвише бринуо о томе што се наредна фаза надгледане косовске независности не одвија довољном брзином (прелазак надлежности са УН на „ЕУЛЕКС“, законодавно-безбедносну мисију Европске уније). Том приликом је још једном показао загонетну журбу, већ виђену током заједничке јунске изјаве са немачком канцеларком Ангелом Меркел (пуком случајношћу, одмах [након](#) што су косовски председник Фатмир Сејдиу и бивши командант ОВК/ратни злочинац/премијер Рамуш Харадинај

Због чега су Сједињене Државе још увек на погрешној страни у Србији?

Пише: Џулија Горин
среда, 17 март 2010 19:19

[рекли](#)

да је дошло време за одлазак УН). Представница за медије Џуди Енсли (

Judy

Ansley

) је изјавила: “Надамо се да ће до тога доћи врло брзо, можда чак и током ове недеље.“ Наредног месеца, Буш је учинио поступак

[без преседана](#)

, дочекавши премијера и председника Косова у Белој кући, и уз широк осмех поновивши: „чврсто верујем да мисија Уједињених нација мора бити предата Европској унији што је пре могуће.“ Попут наших албанских клијената, и он је

[потврдио](#)

да се „противи било каквој подели“ Косова, и

[додао](#)

: “Обавезао сам се на то да ће Сједињене Државе наставити да сарађују са оним земљама које још увек нису признале независност Косова, с циљем да их убедимо да то учине што је брже могуће.“

Повод за овакву ватру под табанима западних вођа у поступку отимања дела територије једне земље како би је подарили својим штићеницима и пружили им све што желе, ни педља мање и из истих стопа, нема никакве везе са редовно понављаним фразама о „посебном косовском случају“ или „због Милошевића“, ма колико се истрајавало на дискредитованим митовима који и даље служе сврси. Требала би да зачуди чињеница да једно мало, опскурно, и наизглед безначајно подручје – чије име добра већина Американаца није никад превалила преко усана упркос томе што смо тамо ратовали – може да представља толико неприкосновен приоритет великих сила. Али оно што је западне званичнике ноћима држало будне била је „бојазан да би се крхки мир у покрајини под управом УН могао урушити, притом разјаривши Албанце,“ [известио](#) је британски

Guardian

током Бушове посете Албанији 10. јуна 2007. (

[запањујући](#)

избор датума за посету). “Питање је да ли ће уопште бити бескрајног дијалога на тему о којој смо већ донели одлуку ... Брину ме неиспуњена очекивања на Косову, и због тога ћемо убрзати тај процес.” “Бринуло га је то што је један ратни злочинац и (у то време) премијер, Агим Чеку, упозорио чак и у

[ауторском](#)

тексту из 2007. на страницама листа

Wall

Street

Journal

да је независност „неизбежна“ и да се више не може одлагати. Раније, исте године, током јавног саслушања у Вашингтону (транскрипт доступан у

Federal

News

Због чега су Сједињене Државе још увек на погрешној страни у Србији?

Пише: Џулија Горин
среда, 17 март 2010 19:19

Service

), тадашњи државни подсекретар Николас Бернс (

Nicholas

Burns

) је рекао: „Повећали би се изгледи за насиље ако будемо оклевали. Јер Албанци муслимани чине између 92 и 94 процента становништва Косова. Чекали су дуго, дуго времена ... И сада ми, међународна заједница, морамо деловати.“ На шта је конгресмен

[Елиот](#)

[Енгел](#)

(Демократска партија, држава Њујорк) одговорио: „У потпуности се слажем с Вама, господине Бернс, да се могућност насиља у случају нашег одлагања увећава колико и одлагање. Тамошњи народ је годинама чекао, и сада је истински дошло време.“ Две године раније, током погрома против Срба на читавом Косову, Енгел се обратио Представничком дому Конгреса речима: „Независност за народ Косова јесте једино решење... Оно што смо видели... представља тај бесмислени план под називом 'Стандарди пре статуса'.“

Недоумицу изазива питање да ли је концепт стандарда пре статуса за г. Енгела једнако иритантан и у случају палестинских територија. Тамо је народ живео у ишчекивању државности већ шест деценија – па опет, 2007 смо слушали како је и седам година чекања превише дуго за Албанце. У овоме се налази поприлично закамouflирано признање да ове наше „проамеричке“ пријатеље сматрамо већом опасношћу од вербално антиамеричких Палестинаца.

[Извод](#) из рубрике „Питања и одговори“ из једног броја магазина *Time* из 1999, осликава дубину нашег скретања у односу на циљеве које смо имали у почетку: „Алијанса жели да Косово добије аутономију унутар југословенске федерације, али се противи пуној независности за коју се бори ОВК, јер страхујемо да би, стварањем нове косовско-албанске државе, ионако немиран регион био додатно дестабилизован.“

Данас је, пак, и сам језик наших политичара постао наopak: потез за који смо знали да ће дестабилизovati регион – конкретно, давање Албанцима онога што хоће - сада бива [по](#)

[држан](#)

уз објашњење да је баш то

[неопходан](#)

елемент у регионалној „

[стабилизацији](#)

“. Па тако и наша војска извршава налоге ОВК, како би и последњег међу преосталим Србима натерала на покоравање новој стварности. Или, како су ентузијастични

[припадници](#)

Због чега су Сједињене Државе још увек на погрешној страни у Србији?

Пише: Џулија Горин
среда, 17 март 2010 19:19

Националне гарде

[били](#)

[инструисани](#)

да

[декламују](#)

циљ свог одласка на Косово: „да омогућимо безбедно и сигурно окружење, господине.“

Већина тог остатка Срба налази се на једином делу Косова где је још увек безбедно бити Србин, у Северној Косовској Митровици, дуж међе са Србијом. Попут случајева Босне и Хрватске, ни народ српских подручја на Косову, након отцепљења, није желео да живи под влашћу оних који се диче убијањем Срба, па је затражио поделу којом би му се омогућило да остане унутар међународно признатих граница своје земље, Србије.

Док су неки западни лидери и стављали могућност поделе за сто током преговора, наши албански „партнери“ су нас [известили](#) о томе да подела [не долази](#) у обзир, што смо затим [усвојили](#) као

амерички званични став. У ствари, већ током маја 2000,

NY

Times

је цитирао НАТО званичнике по овом питању: „Али ако Косово не буде сачувано у једном комаду, на чему су Албанци инсистирали а међународна управа гарантовала, односи између НАТО и албанске заједнице ће бити погоршани, кажу званичници. 'Албанци ће се осећати као да смо их издали,' каже високи НАТО-званичник, 'и окренуће се против нас'.“ (Насупрот томе, издаја Срба нам никад није представљала проблем, јер од њих немамо чега да се плашимо.) Иронично, косовски лидери и терористи једнако се позивају на „неповредивост граница“ и упозоравају на успостављање опасних „преседана“. Децембра 2007, председник Сејдиу је потврдио: „Ми смо за поштовање граница“, и упозорио на „лош преседан“ који би се успоставио поделом Косова (али, наравно, не и самим косовским отцепљењем).

На сцену ступају терористичке групе које делују на Косову и у његовом окружењу: подружница ОВК, Албанска национална армија (коначно означена као „терористичка“ 2003, након што су УН годинама демантовале и само њено постојање), чији је декларисани циљ „заштита територијалног интегритета Косова“, а која је током децембра 2007 више пута упозорила о својој намери да изврши „операције“ зарад успостављања албанске владавине над Северном Митровицом. [Три дана касније](#), тадашњи шеф УНМИК-а, Јоаким Рикер, изјавио је за приштински лист

Zeri

да „КФОР и УНМИК неће дозволити регионима са српским становништвом да се 'одвоје' од покрајине.“ Ред долази на америчке бирократе: „Оно што не можемо допустити“,

Пише: Џулија Горин
среда, 17 март 2010 19:19

[рекла](#)

је државни секретар Рајс у

[мају](#)

2008, “јесте кретање у правцу којим би се довео у питање територијални интегритет Косова... Желимо да будемо сасвим сигурни у то да нема покушаја поделе Косова.”

Уместо да се позабаве косовским дијаболичним путем у државност, наше бирократе и медији упућују јавност на некакву претпостављену злокобну улогу коју игра Београд ([и](#) косовски Срби) као „узрок“ свих „тензија“ у северном делу Косова, јер Београд подржава Северну Митровицу, у којој још увек опстају српске институције. Упозоравају нас да праву претњу представља одбијање Београда да призна отимачину територије, тражење подршке у Москви и “мешање“ у наше махинације на делу сопствене земље. Ово, кажу нам, ствара „паралелне институције“, које су „опасне“. Занимљиво речит прекор, ако имамо у виду да је стварање паралелних институција косовских Албанаца унутар друштва-домаћина и довело до сецесије коју славио.

Јула 2008, док се некадашњи косовски премијер Рамуш Харадинај враћао у политички живот са свог суђења за ратне злочине, на којем је [ослобођен](#) када је [више сведока](#) изненадно умрло а остали променили исказе,

NY

Times

је известио да се он „обрушио на владу – и на Запад – због допуштања Београду да контролише север покрајине са српском већином, и упозорио да ће Албанце напустити стрпљење.“ 'Морамо бити кадри да испунимо обећање дато 17 фебруара,' рекао је, подсетивши на дан проглашења независности [пет месеци раније]. 'Знам шта значи стрпљење, али... може да буде прекасно.’”

И тако су НАТО-трупе почеле да окружују Северну Митровицу у склопу припреме да испоруче ништа мање од целог комада земље коју наши господари захтевају. Ово је иста она НАТО-војска којој је раније речено да ће чувати Албанце од Срба, али је уместо тога открила да мора да штити Србе од Албанаца. А сада им предстоји заузимање Северне Митровице силом, е да би покорили и последње непослушне Србе. И пошто већ није сачувао територијални интегритет Србије према УН Резолуцији 1244, Запад ће сада обезбеђивати територијални интегритет „Косове“, како гласи албански изговор ове српске речи. И то се назива „спровођењем владавине права“ на „затегнутом и несигурном“ северу Косова. Што на орвеловском *Косовоговору* (*Kosovospeak*) значи баш супротно, и означава стварање атмосфере на северу покрајине управо онолико затегнутом и несигурном за неалбанце, колико и на остатку Косова. Штавише, стратегија коју управо стварају косовски лидери и ЕУ – наводно неутрална по питању статуса - поводом потчињавања севера контроли Приштине, повремено се описује, код свих

Због чега су Сједињене Државе још увек на погрешној страни у Србији?

Пише: Џулија Горин
среда, 17 март 2010 19:19

укључених страна, као „коначно решење“ за косовске Србе.

Косово је већ послужило двојници америчких председника. Песницом по Србима, Бил Клинтон је је у последњем тренутку обезбедио да му политичко наслеђе не буде искључиво име „Левински“, а извођење радова са независношћу Косова Џорџу Бушу је пружило макар један пример спољнополитичког „успеха“ на који би се могао позвати - „стварање претежно муслиманске државе у самом срцу Европе,“ како се [разметао](#) покојни Том Лантош. Хоће ли се и Барак Обама придружити оргији? Не треба ни питати.

Кроз неколико месеци, без обзира на то да ли ће Београд коначно поклекнути и изневерити косовске Србе (што је врло могуће), бићемо сведоци следећем чину НАТО рата под вођством САД против савезничке државе из оба светска рата, која никада није представљала претњу Америци, а у корист вашингтонских љубимаца који су се, сасвим случајно, некад [борили](#) на страни [нациста](#) а данас се покаткад боре за џихад. Биће то последња у низу наших агресија које се протежу кроз две деценије и три различите председничке администрације, наставак бескрајне издаје која обележава „односе“ Запада са Србијом, земљом која се и даље окреће ка Западу. (Штавише, чим су очајнички евро-атлантски опредељени гласачи изабрали прозападне вође на јануарским изборима 2008, одговорено им је ударцем у главу у облику отцепљења и америчког признања тог чина.) Наметаћемо границе које признаје тек једна трећина држава чланица УН.

Овога пута, када Американци буду посматрали нашу војску која „смирује“ Србе – највероватније, тек [након](#) неких [провокација](#) или [изрежираних](#) напада од стране [нек](#)

[их](#)
[оперативаца](#)

који су већ уочени на

[северу Косова](#)

- требало би да ствари виде онаквима какве јесу. А завршиће се остварењем оног плана о чијем постојању су неки запосленици при УН

[дошапнули](#)

извештачу Тејлору: хапшење локалног српског вођства (већ у току); затварање границе према Србији; разоружавање, затим и предавање Срба некадашњим побуњеницима ОВК који данас чине Косовску полицијску службу.

И док смо покушавали да [разблажимо](#) могућност албанског насиља [и](#) [представимо је](#)
[мањом него што јесте](#)

, према Србима смо исказали намеру

[ескалације](#)

Због чега су Сједињене Државе још увек на погрешној страни у Србији?

Пише: Џулија Горин
среда, 17 март 2010 19:19

конфликта, е да бисмо створили макар привид легитимитета политике коју водимо. Како ми је написао припадник Националне гарде током свог боравка на Косову 2007:

„Открио сам да нам ПС [правило службе] према онима које називамо 'такмичарима' предвиђа да се повучемо и известимо 'даље'. 'Такмичар' је особа која представља претњу безбедном и сигурном окружењу. Али, када се у зиму 2006 појавила АНА (Албанска национална армија), војници КФОР-а нису били послати у потрагу за њеним припадницима, нити им је речено да ишта око тога учине, премда је косовска полицијска служба имала оружане обрачуне с тим људима. Са друге стране, када је српска паравојска, наводно, стигла овамо, војнике смо распоредили по шумама у потеру за њима. Збуњен сам, два идентична инцидента, а третирана различито. А то не делује поштено, и изгледа ми подмукло.“

И док наши војници несебично обављају своју службу, сами би себи учинили добро дело ако би се запитали шта им је сврха. Требало би да схвате шта то намећу својим сопственим рукама. А када се на америчким телевизијским екранима поново појаве само призори „дивљих“ српских реакција, с циљем да Србе прикажу као насилнике зарад оправдавања агресије која је то понашање произвела, Американци треба да се запитају како би они реаговали ако би их на отцепљење од сопствене земље присилила нека етничка група која је у пределу у којем живе остварила статус већине, и како би живели под владавином убица из редова те групе.

Ако су се Американци осетили убеђенима у исправност нашег избора стране на Косову у тренуцима када су гледали махање свим оним америчким заставама од Приштине до Тајмс Сквера 17. фебруара 2008, власник сајта *Balkananalysis.com* Крис Делисо износи и неке резерве: “Албанци воле Америку до оне мере у којој им Америка служи за обрачун са локалним непријатељима. Али ако би Америка одједном променила своју политику и оспорила независност Косова, да ли би они ... и даље махали америчким барјацима и именовали своје улице по америчким председницима? Мислим да не би. Са друге стране, Срби, који су још од раних деведесетих истрпели читав низ агресија под америчким вођством – парализујуће економске санкције, НАТО бомбардовање махом цивилних циљева, а сада и насилно заузеће своје историјске покрајине Косово – и даље остају отворени за инвестиције, ангажман и сарадњу. Може ли ико и да замисли сличну ситуацију, да је случајно било обрнуто и да су Албанци окусили бес НАТО?”

У Бриселу, фебруара 2007, пошто је саслушао уобичајене празне гаранције заштите људских права косовских Срба и осталих мањина, Џим Џатрас, бивши аналитичар Републиканског спољнополитичког одбора Сената САД, питао је мађарског члана

Због чега су Сједињене Државе још увек на погрешној страни у Србији?

Пише: Џулија Горин
среда, 17 март 2010 19:19

Европског парламента: „Није ли читава ова прича о заштити Срба заправо прећутно признање да међу косовским Албанцима постоји много насилних и нетолерантних људи? Зашто бисте награђивали њихово насиље статусом државе?“ Парламентарац му је одвратио: „Зато што их се бојимо.“

(Превод **Бојан Козић**)